

Sus Gönül

— sefa-ozyurt · 05 Mayıs 2013

Gönüle ateş düştümü bir kere Gözlerini kaçırıp kaçmak niye
Melce aramak yalnız soguk gecelerde
Dururken alev alev yanan gözler bu kaçış niye

Kurtuldum sanma savaşıma boş yere
Gizli gizli ağlama aklına her geldiğinde
Zaman ilacına kanma beni kurtarır sanma
Gönüle ateş düştümü bir kere

Aciz olursun yetmez gücün
Kokusunu gülüşünü özlersin
Tüm dünya yanındada olsa
Bir o etmezki anla

Egersin başını sana vermeyen kadare
Sorarsın bir o daha bulabilirmiyim diye
Yılların geçer özlemlerle
Hiç unutulmayacak bir anı olarak saklarsın cebinde.